

کارگران بمثابه سازندگان تاریخ

کارگران دورانساز نیروی اصلی رشد جامعه و تحولات انقلابی میباشند . نباید فراموش کرد که اندیشه و فکر ما باید از موضع پرولتاریا یعنی طبقه کارگر جوان افغانستان باشد در غیر آن ما در طرح مسایل بطرف انحراف اپرتونیزم چپ و ریوزینیزم راست و یا چپ کشانیده خواهیم شد . یکی از انحرافات ناسیونالیزم است که درین انحراف بسیار وحشتناک میباشد بعضی خرده گیری هایی که در حزب وجود دارد وحدت حزب را تضعیف میکند و یکی از عوامل آن فقر تیوری است وعدم درک وقضاوت از موضع طبقاتی پرولتاریاست. بدینگونه است که به نشنلیزم می لغزیم . بلای دیگر ناسیونالیزم قبیله یی ناسیونالیزم فیودالی است این هم ناشی از شرایط کشور ماست . اعضای حزب باید از لحاظ درک تیوری و از لحاظ فهم دقیق وظایف مجهز شوند باید تمام این حقایق را بفهمند در غیر آن مرتکب اشتباهات سنگین در سرنوشت حزب و انقلاب ما میگردند .

بیرک کارمل

نیروی ترقی جهان کارگر است
معمار بهشت جاودان کارگر است
از داس و چکش گرفته تا انترنیت
رهکارزمین و آسمان کارگر است

کار و حرکت انسانرا از همان آغاز پیدایش متحول ساخت . خلقت انسان سرآغاز کار و زندگی بود که درمسیر رابطه انسان با طبیعت و کوشش برای بقا به برقراری روابط ،شکلگیری جامعه ،ایجاد تمدنهای بزرگ و شهر ها ، ساز و ساخت ماشین و رشد تخنیک ،تمرکز تولید و سرمایه منجر بظهور اقشار ، طبقات و ایجاد طبقه کارگر گردید که بخاطر تامین حقوق با تلاش و مبارزه همراه بود و تاریخ مبارزات جنبش کارگران جهان بمثابه نقطه عطف و نماد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران علیه سرمایداری از ماه می سال ۱۸۸۶ منشأ میگیرد که محافل و مظاهرات کارگران با سرود انترناسیونال برگزار میشد . درین سال مادامیکه کارگران در چهارمین روز اعتصاب شان در شهر شیکا گوی امریکا خواستار حقوق خویش بودند ، پلیس بروی آنها آتش گشود .سه سال بعد در سال

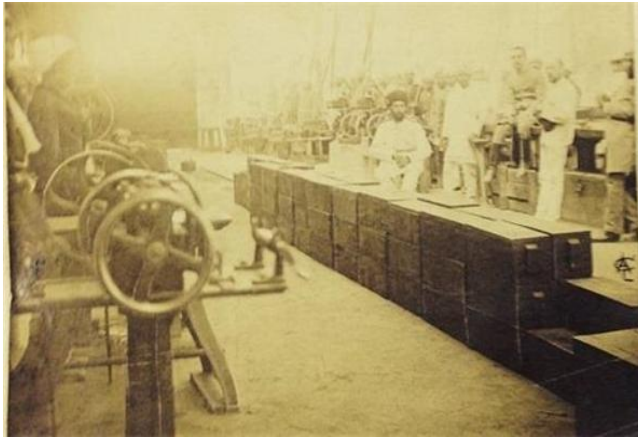
۱۸۸۹ برگزاری کنگره بین المللی کارگران درکشورایتالیا این روز یعنی اول ماه می را بنام روز کارگر نامیدند. در سال ۱۸۷۰ میلادی کارگران فرانسوی که کمون پاریس را بنا نهادند، طرف هجوم توپ و تانک سرمایه‌داری قرار گرفتند. در سال ۱۸۷۲ کارگران شیکاگو با حمل شعار خون یا نان تظاهرات برپا کردند. در سال ۱۸۷۵ اتحادیه مرکزی کارگران شیکاگو قطعنامه مسلح شدن کارگران را صادر کرد و از طرف سرمایه‌داری بیرحمانه سرکوب گردید. در سال ۱۸۷۷ اعتصاب بزرگی در سراسر امریکا راه اندازی گردید. در سال ۱۸۷۸ حزب انقلابی کارگران را غیر قانونی اعلام کردند. در سال ۱۸۸۴ فدراسیون سازمانیافته و اتحادیه کارگران نام گذاری شد. در سال ۱۸۸۵ کارگران امریکا طی اعلامیه‌ی از کارگران خواسته شد تا در اول ماه می سال ۱۸۸۶ دست به عمل بزنند و درین سال کارگران مسلح شدند و با شعار مسلح شوید در سرکها ریختند و بیش از نیم میلیون کارگر در سرتاسر امریکا در اول ماه می ۱۸۸۶ دست به اعتصاب عمومی و تظاهرات زدند و بسرکوب خونین کارگران منجر شد.

سه سال بعد در کنگره بین المللی کارگران در پاریس روز اول ماه می را بنام روز جهانی کارگر مسمی کردند. تعریف و تصویر اول ماه می یاد آور روزهای خونین و روزهای قربانی و ایثارگری طبقه کارگر است که نزدیک به یکصدوسی سال قبل مقدمه جنبش کارگری در کشورهای مختلف جهان چیده شد تا که روز اول ماه می بعنوان روز اتحاد و همبستگی کارگران در مبارزه حیاتی بر ضد سرمایه‌داری ثبت گردید.

بگواهی تاریخ درکشور استرالیا در سال ۱۸۵۶ برای اولین بار تقلیل ساعات کار از جانب کارگران مطرح شد و در سال ۱۸۸۱ فدراسیون کارگران امریکا تشکیل گردید. و در سال ۱۸۸۴ روز کار هشت ساعته را بتصویب رسانید در سال ۱۸۸۸ فدراسیون تصمیم گرفت که در سال ۱۸۸۹ اعتصاب و تظاهرات عمومی در سراسر امریکا برپا شود و تاریخ حرکت بعدی کارگران را در سال ۱۸۹۰ تعیین کرد.

در سال ۱۸۸۹ به ابتکار فریدریش انگلس از رهبران انترناسیونالیزم پرولتری جهان کنگره کاری بشرکت ۳۹۱ نماینده از ۲۰ کشور جهان در پاریس برگزار شد کنگره تاریخ و برگزاری اعتصاب را تأیید و روز اول ماه می را بنام روز کارگر تصویب نمود. در ماه می سال ۱۸۹۰ صد هزار کارگر تظاهرات کردند و از آن روز تا بحال روز اول ماه می به عنوان روز جهانی کارگر یاد میشود و در سال ۱۹۱۷ انقلاب کارگری در روسیه به پیروزی رسید.

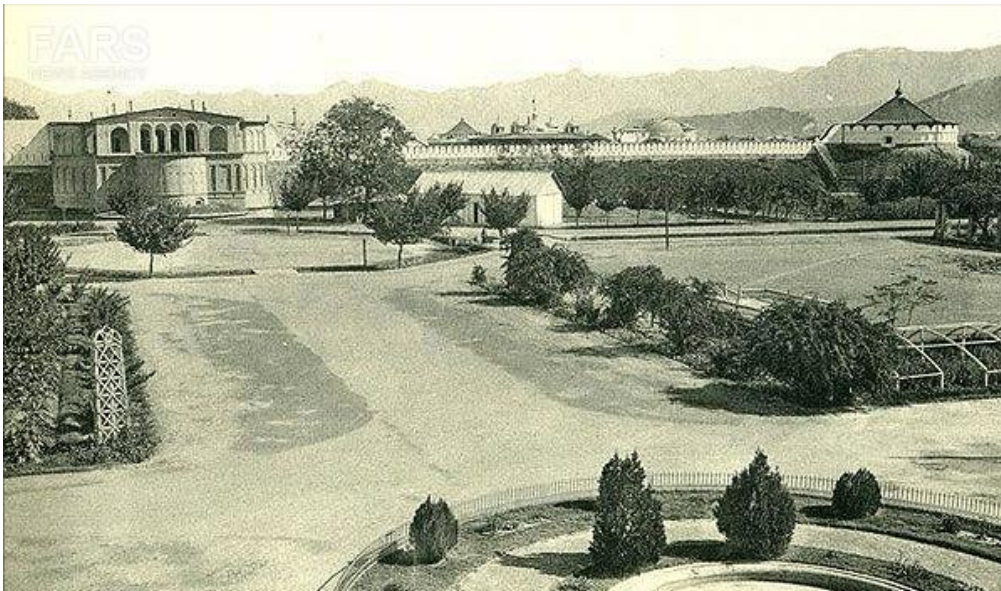
در کشور ما افغانستان در قرن نهم که بدوره ریفورم نیز یاد میشود در زمان امیر شیر علیخان انکشاف امور اقتصادی، فرهنگی و پیشه‌وری، مخصوصاً اسلحه سازی، باروت سازی، توپ ریزی، بخشهای مطبوعه لیتوگرافی و در عرصه زراعت و مالداری توجه امیر متمرکز گردید که که بنای کار تولیدی و صنعتی را بوجود آورد. البته درینجا عکس امیر نه بخاطر آن نشر شده که امیر بود بلکه به آن نشر شده است که منشأ کارگری از عصر آن امیر آغاز گردیده است.

نخستین دستگاه صنایع کشور

امیر شیر علیخان

قلعه بزرگ و مستحکم شیر پور در شمال شهر

بفرموده میرغلام محمد غبار برای بار اول در جامعه فیودالی افغانستان زمینه روییدن جنین سرمایداری آماده گردید. امیر در بخش ساختمان بنیاد نهادن شهر مستحکم شیر پور در سال ۱۸۷۰ بیشتر از پنج سال روزانه شش هزار نفر کارگر ساختمانی یکهزار معمار و نجار در تعمیر آن مشغول بکار بود.

در زمان امیر حبیب اله خان ماشینهای بخار و ماشین خانه کابل و چند دستگاههای برق و کارخانه و فابریکه نساجی شفاخانه و خفرنهرها احداث بندها و انهار و سرکها در مرکز ومحلات و نیز اعزام ۷۵ نفر کارگر بخاطر فراگیری تخنیک بکشور هند برای اولین بار رویدست گرفته شد.

در زمان اعلیحضرت غازی امان اله خان کارخانجات تولیدی و صنعتی بشکل منظم از خارج کشور خریداری وبکشور انتقال داده شد و در تمام عرصه ها دستگاهی کوچک

وبزرگ ساخته شد و افغانستان با جهان خارج از راه صنعت و انکشاف صنایع راه پیدا کرد .

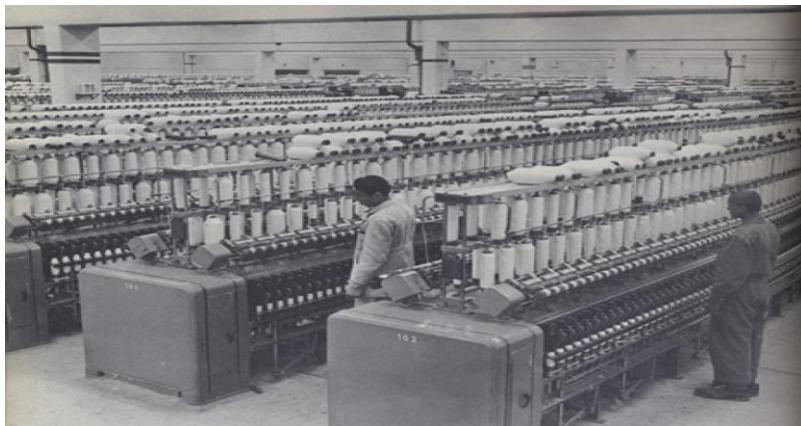

غازی امان اله خان نخستین خط ریل در افغانستان

در زمان غازی امان الله خان توريد فابريکه دستگاهاي صنعتی و تمديد خط آهن بکشور به کمک کشور جرمنی و دیگر کشورهای اروپایی و ایجاد بیشترین کارخانجات در تمام عرصه ها در مرکز ولایات صورت گرفت که به ایجاد طبقه کارگر در افغانستان منجر گردید .

در زمان سلطنت محمد ظاهر ایجاد فابریکات و دستگاهاي صنایع و صنایع ماشینی در پایتخت ولایات رونق بیشتری بخود گرفت بآنهم بمقیاس نفوس کشور و تقاضای زمان و نیاز جامعه بسیار ناچیز بود که در زمان صدارت داود خان تعداد کارگران کشور از پانزده هزار نفر تجاوز نمیکرد بعدها به تعداد ۱۸۵ موسسه و نهاد صنعتی مختلط و خصوصی اکثراً بکمک اتحاد شوروی سابق ایجاد گردید .

پس از سال ۱۳۴۴ کارگران کارخانجات بمنظور تامین حقوق و امتیازات کاری شان اتحادیه های کارگری را در مرکز ولایات تاسیس کردند . یکی از نمونه مثالهای آن نخستین هسته اتحادیه کارگری در سال ۱۳۴۵ توسط زنده یاد عبدالقدوس کارگر و هم‌رزمش میر علم کارگردر فابریکه نساجی گلبهار ایجاد گردید . و در سال ۱۳۴۸ پس از تشکیل کمیته حزبی ولایتی و لایت کاپیسا که افتخار مسولیت آنرا بنده بعهدہ داشتم در جنب کمیته حزبی ولایتی اتحادیه کارگران نساجی گلبهار رسماً تاسیس گردید .

نساجی گلبهار

هدف از تشکیل اتحادیه تشکل اجتماعی و همبستگی کارگران رشد فکری و اخذ تصامیم جمعی بخاطر خواستها و مطالبات صنفی کارگران، تامین حقوق و آزادی های مدنی و معشیتی حق کار و استراحت، تقلیل ساعات کار آزادی بیان، تظاهرات، اعتصابات و میتینگها محور اصلی ساختار و بیان اهداف اتحادیه را تشکیل میداد. جنبش نوظهور کارگران و خواسته های آنان روز تاروز گسترده تر میشد تا به جنبش عمومی و همگانی در کشور مبدل گردید چنانچه مارش ظفرنمون کارگران شبرغان و همراهی کارگران سمت شمال کشور، اعتصاب چهل روزه کارگران نساجی گلپهار و همزمان به آن اعتصابات کارخانه جات جنگلک و سایر دستگاههای مرکزی ولایتی علی الرغم اینکه برخورد سرکوبگرانه رژیم شاهی را در پی داشت، اما کارگران باروحيه عالی و طنپرستی پرچم مقدس رزمندگی را بلند و بلند تر برافراشته ساختند.

اتحادیه های صنفی افغانستان

پس از رویداد ثور ۱۳۵۷ خورشیدی اتحادیه صنفی کارگران افغانستان با ساختار وسیع تشکیلاتی رسمی و منظم رهبریت و شوراهای خود را در مرکز و ولایات انتخاب کرد. دولت جمهوری دموکراتیک افغانستان بمنظور رشد طبقه کارگر در عرصه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، شورای مرکزی و شورا های ولایتی کارگران را مورد حمایت قرار داده و کارگران را در سطوح مختلف دستگاه های حزبی و دولتی سهم شایسته داد و برای بلند بردن مهارتهای مسلکی کارگران کورس های مسلکی داخل کشور و خارج از آن همچنان با ایجاد دستگاههای نشراتی و کتابخانه ها زمینه رشد کارگران را مساعد ساخت. دولت دموکراتیک و ملی افغانستان بمثابه حامی طبقه کارگر تمام خواستها و حقوق کارگران را ضمانت و تامین کرد. رشد فکری کارگران باروحيه کارگری و انقلابی و تحقق خواسته های صنفی کارگران از الویتهای کاری دولت بود.

و اما دشمنان داخلی و ارتجاع سیاه منطقه خودکفایی، رشد تولید، صنعت و رشد طبقه کارگر را در افغانستان تحمل نکرده، برضد منافع علیای کشور بدسایس بیشرمانه و مداخلات مغرضانه دست زدند. چنانچه در سالهای جنگ مدعیان اسلام زیر نام اسلام تمام دستگاههای صنعتی و تاسیسات عام المنفعه را در محلات به آتش کشیدند و صدها هزار

کارگر را که هرکدام نان آور فامیلهای خود بودند بیکار و تعداد زیاد کارگران را بجرم کارگری بشهادت رسانیدند . یکی ازین نمونه های وحشتناک آزمون بستن درب فابریکه بزرگ نساجی گلپهار توسط حزب اسلامی بود که بوسیله آنها کارخانه تاراج و کارگران بیکار و اکثراً بشهادت رسیدند .

پس از تحولات سیاسی ، تغیر نظام و انتقال قدرت بدست مجاهدین تمام فابریکات کشور که از خون ملت ساخته شده بود بغارت رفت تا جایی که ماشینهای فابریکات را ااره کرده همانند انتقال اسلحه این ناموس کشور را در بازار های پاکستانی لیلامش کردند . پس از آن طبقه کارگر را ازبین برده مردم را در چنگ خود بگروگان گرفته در فقر و تهی دستی و بیکاری و بیماری نگهداشتند و در قدمهای بعدی وطن را در آتش و خون جنگهای تنظیمی فروبرده و تا اکنون آتش جنگ درشهر و دهات کشور گسترش زبانه میکشد .

برغم جانفشانی قوای مسلح قهرمان کشور ، دولت نا کار نا کار آمد تا بحال نتوانسته است جنگ را مهار بسازد زیرا در کشور و درمیان زورمندان فساد ، چپاول و غارتگری ، ادامه دارد که قدرتمندان پول پرست کشور مصروف جمعآوری و انتقال پول بروز های مبادای شان به بانکهای خارجی هستند و برای کارگران تنها یک روز را بایک محفل نمایشی و فریبنده بنام روز کارگر به تجلیل گرفته از سایر حقوقشان محروم میدارند .

کسانیکه ادعای به اصطلاح نجات وطن را از کام اژدها با دهن کجی بخاطر فریب خلق زمزمه میکنند مگر آنها نبودند که همچو اژدهای خطرناک (بجان ملت شدند) و مشروعیت دولت خود را از همان اژدهای سرخ گرفتند و با رسیدن بقدرت سیاسی همه را یکسره غارت کرده و بلعیدند و هرآنچه مانده بود به بازار های پاکستانی لیلامش کردند . و اکنون به همان به اصطلاح خود شان اژدها دست گذاری را دراز کرده کمک میخواهند تا مگر غارت کمکهای احتمالی ربلی را نیز تجربه کنند و به دالر های دزدی کرده خود بیفزایند .

اکنون بر ملت هردم شهید و مردم نجیب افغانستان بخصوص نسل جوان و بیدار کشور تعلق دارد که با آگاهی کامل از اوضاع جاری در کشور راه حل و نجات کشور را از حالت فعلی و بحرانی ، با خرد جمعی و همبستگی دادخواهانه پیدا نمایند تا بر مبنای آن جنگ مهار گردد و صلح سراسری در کشور تامین گردد . آنگاه مردم شاهد تجلیل واقعی از روزکارگر خواهند بود . کارگران زنجیر شکن نیروی تان توانا و مبارزات دادخواهانه تان پیروز و پرچم دادخواهانه تان برافراشته باد .

عبدالوکیل کوچی